

సత్యమేవ జయతే

సత్యమునకు సరియైన మార్గము ఏది? నిజముగా ఈ మార్గమును ఎరిగిన వారెవరు? ఇవ్వడు దానిని ఎవరు తెలియచేయగలరు? (ఋగ్వేదము 3:54:5). మార్గము తెలియనివారు మార్గము తెలిసినవారిని అడిగి తెలుసుకుంటారు. తెలిసినవారి దగ్గర మార్గమును గూర్చి వివరంగా తెలిసికొని గమ్యము చేరుకుంటారు. ఇదే నిజముగా క్షేమకరమైన విధానం. ఈవిధముగా మార్గము తెలుసుకున్నవారు సరియైన మార్గములో ముందుకు సాగిపోగలరు (ఋగ్వేదము 10:32:7). ఏ భేదమును లేదు. అందరూను పాపము చేసి దేవుడునుగ్రహించు మహిమను పొందలేక పోవుచున్నారు (బ్రైబలు- రోమా 3:23). పాపము చేసినందున మరణము (నరకము) అందరికిని సంపూర్ణి అగును (రోమా 5:12). పాపమును పోగొట్టుకొని పవిత్రుడనైతి ననుకొనతగిన వాడెవడు? (బ్రైబలు - సామెతలు 20:9). కామము, క్రోధము, లోభము అను ఈ మూడును మూడు విధములగు నరక ద్వారములు. ఇవి ఆత్మ నాశనము కలుగచేయును. కాబట్టి ఈ మూడింటిని విడనాడవలెను (భగవద్గీత 16:21).

ఏది పాపము : సకల దుర్బీతి పాపము (1 యోహాను 5:16). పాపము చేయు ప్రతి వాడును ఆజ్ఞను అతిక్రమించును. ఆజ్ఞాతిక్రమమే పాపము (1యోహాను 3:4) నీవు సత్కీయ చేయుని యెడల వాకిట పాపము పొందియుండును (బ్రైబలు- ఆది 4:7). మేల్తనది చేయనెరిగియు అలాగు చేయని వానికి పాపము కలుగును (యాకోబు 4:17). తన పొరుగువారి తిరస్కరించువాడు పాపము చేయువాడు (సామెతలు 14:21). మూర్ఖుని యోచన పాపము (సామెతలు 24:9). జారత్వము, అపవిత్రత, కాముకత్వము, విగ్రహారాధన, అభిచారము, డ్వేషములు, కలహము, మత్సరములు, క్రోధములు, కక్షలు, భేదములు, విమతములు, అసూయలు, మత్సరాలు, అల్లరితో కూడిన ఆటపాటలు మొదలగునవి పాపహేతువులు. ఇట్టి వాటిని చేయువారు దేవునిరాజ్యమును స్వతంత్రించుకొనరు (బ్రైబలు - గలతి 5 :19-21).

దేవుడు ఎవరు? దేవునిగూర్చిన అనుభవము లేకుండాగానే, దేవునిగూర్చి మాటలాడుచు ఆనందించేవాడు, నీటిలో ప్రతిబింబించుచున్న చెట్టుపండ్లను తినగోరు మూర్ఖునితో సమానుడు (మైత్రియోపనిషత్ 2 : 22). అనేక వేదములచే తెలియబడువాడును, వేదాంత ప్రవర్తకుడును, వేద వేద్యుడైన దేవునకు పాపపుణ్యములు, జనన మరణములు మరియు దేవా ఇంద్రియములు లేవు (క్షైవల్కీ పనిషత్). ఇద్దరహితుడు, శాశ్వతమైనవాడు, సకలప్రకృతితత్వముల వికారములనుండి ప్రత్యేకించబడి, పరిశుద్ధమైనవాడునగు, ఆ దేవుని సాక్షాత్కరించుకొనిన మానవుడు విముక్తి పొందుతాడు (శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్ 2 :15). "దేవుడు" అనగా సంస్కృత భాషలో "దివ్యత ఇతిదేవ" అనగా ప్రకాశించువాడని అర్థము. కావున దేవుడు వెలుగైయున్నాడు. మరి ఆ వెలుగును చేరుటకు గల మార్గము ఏది?

శ్లో || "ఓం భూర్భువః స్వః తత్త్వ విశుర్వ రేణ్యమ్-భర్లో దేవస్త్ భీమహి, భియో యోనః ప్రచోదయాత్ || (గారుడ్రీ మంత్రము)
దేవుడు సుఖ సంతోషములుగల సజీవుడు, శ్రేష్ఠమైన తేజస్సుచే ప్రకాశించుచు పాపములను నశింపచేయు దివ్య వెలుగు. ఆ దేవుని యొక్క దివ్య నామమును ధ్యానింతుము. ఆ దేవుడు మా బుద్ధులను ప్రేరింపించును గాక! ఆ తేజస్సును (వెలుగును) ఎల్లప్పుడు ధ్యానింతుము"

శ్లో|| **ఎవ్వనిచే జనించు జగ మెవ్వనిలోపల** శరణంబు వేడదన. (శ్రీ పోతన భాగవతం 8వ స్కందము 73వ శ్లోకము).
భా|| ఈ సృష్టికి మూలమైన వాడెవ్వడో, ఆది మధ్య అంతములు లేని వాడెవ్వడో, సమస్తము తానే అయిన వాడెవ్వడో అట్టి స్వయంభువులైన ఆ పరమాత్మనే నేను శరణు వేడుచుంటిని.

పైనగల శ్లోకములలో ముక్కోటిదేవతలలో ఒక్కపేరైనను ఉదహరింపక తేజస్సుగల దివ్యనామమును ధ్యానింతుము అని ఉంది.

శ్లో|| **కామక్రోధవ శాస్త్ర్యేదేవ ఋషి పితృ మానవాః**
భా|| సమస్త దేవతలు, ఋషులు, పితృదేవతలు, మానవులు కామక్రోధము అనే దుర్గుణములు కలవారు.

శ్లో|| **పాపాహం పాపకర్తః పాపాత్మ పాపనంభవః త్రాహిమాం-కృపాయ దేవ శరణాగత వత్సలా ।**
భా|| జన్మకర్త పాపినిన నన్ను నా పాపముల నుండి రక్షించుము దేవా

శ్లో|| **మునమో బ్రహ్మపుత్రాశ్చత ధాన్యేత పస్మామాః । - తేపి గుణ త్రయా నిధాః కింపున రక్షణ వాభువి।** (దేవి భాగవతము)
భా|| మునులు, బ్రహ్మపుత్రులును కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద మత్సర్యములను జయింపలేకపోయారు.

శ్లో|| **అసతోమా సద్గమయ తమసోమ జ్యోతిర్గమయ మృత్యోర్మా అమృతంగమయ** (బృహదారణ్య కోపనిషత్)
భా|| ఓదేవా! నన్ను అసత్యము నుండి సత్యములోనికి, చీకటి నుండి వెలుగులోనికి మరణము నుండి నిత్యజీవములోనికి నడిపింపుము.

జన్మ కర్త పాపములకులోని అజ్ఞాన అంధకారములో ఉన్న మానవుడు మోక్షం పొంది నిత్యజీవం (దేవుని) చేరుట ఎలా? మనం దేవుణ్ణి ఎవరినైతే పూజిస్తున్నామో వాళ్ళు కూడా మోక్షం కోసం తపస్సులు చేసినట్టుగా చూస్తున్నాము. వారే మోక్షంకోసం తపస్సులు చేస్తే అసలు మోక్షం ఇచ్చే వారెవరు? మనము నిత్యము సేవిస్తున్న దేవతామూర్తులు, అవతార పురుషులు అనబడుచున్నవారు అరిషడ్గుణములను (కామక్రోధ) జయించలేకపోతిమి అని అప్పదశ పురాణములలో (ముఖ్యంగా బ్రహ్మవైవర్త) అనేక చోట్ల వ్రాయబడి ఉన్నది. ఒకరు గౌతముని భార్య అహల్య ప్రాణివత్సాన్ని మోసముతో చరిచి, మరొకరు జలంధరుని భార్యయగు తులసి (బృంద) తో సంగమించి, ఇంకొకరు కామముతో మోహిని రూపంలో ఉన్న పురుషుని వెంబడించినారు. ఇలా మరి ఎన్నెన్నో కామము, క్రోధము, భయము, మోహము, లోభము, మదము, రజోగుణము, జనన మరణము లేనివాడే శుభవ్రదుడైన దేవుడు (యోగశిఖోపనిషత్ 1:11). భూమ్యాకాశములను కలుగచేసిన వాడు సమస్త ప్రాణికోటిని సృష్టించినవాడు. జనన, మరణము లేని ఆ సృష్టికర్త నిజమైన దేవుడు (ఋగ్వేదం 10వ మండలం 121 వ సూక్తం). దేవుడు సర్వాంతర్యామి, స్వచ్ఛమైనవాడు నిర్మలాడు, శరీర స్వభావం లేనివాడు, పాపరహితుడు, పరిశుద్ధుడు, జ్ఞానవంతుడై సమస్త సృష్టిని సృజించిన స్వయంభువుడు. (యజుర్వేదం 40:8). మేము దేవుణ్ణి చెప్పకున్న వాళ్ళు, ఈనాడు చెప్పకుంటున్న వాళ్ళు చాలా మంది ఉన్నారు. బ్రహ్మ, విష్ణు, పరమేశ్వరులు సృష్టికర్తలుగా పిలువ బడుతున్నారు. అసలు సృష్టికర్త ఒక్కరే అయిఉండాలి. ఆయన ఎవరు? ఈ ముగ్గురిలో ఒకరా? లేక ఆయనవేరా? మనము దేవుని సత్యమును అసత్యమునకు మార్చి సృష్టి కర్తకు బదులుగా సృష్టమును పూజిస్తున్నాము. పరమాత్ముని విడచి కంటికి కనబడు సృష్టి పదార్థములను పూజించువారు ఘోర నరకమున పడుదురు (ఈశావాస్కీపనిషత్ 12 వ శ్లోకం). రాజ్యతోను, లోహములతోను, మణులతోను, మట్టితోను చేయబడిన విగ్రహములను కాక తన హృదయమందలి పరమాత్మను పూజింపవలెను. మోక్షం చేరగోరువాడు బాహ్యమైన పూజలు విడచవలెను. (మైత్రియోపనిషత్ 2:26)

పరమేశ్వరుడు కొయ్యలో, రాతిలోను, మట్టిలో నెక్కడలేడు భావములో నున్నాడు (గుండపురాణం). దేవాలయములోని విగ్రహాలనే దేవునిగా భావించి మూఢులు సేవించి మ్రొక్కుచున్నారు. “విగ్రహమే దేవుడైనచో దానిని నిర్మించిన శిల్పి దేవాది దేవుడగును కదా!” రాజ్యతో గుడులు కట్టి రాతి విగ్రహములనుండించి పూజించనేలే? రాజ్యను పూజించుట వలన ప్రయోజనం లేదు (వేమన పద్మరక్షాకరము). విగ్రహపూజ, నామస్మరణ, తీర్థయాత్రలు, దానధర్మాలు వలన మోక్షము రాదు (దయానంద సరస్వతి - సత్యార్థా ప్రకాశం 11వ అధ్యాయం). దేవునివిడిచిపెట్టి బాహ్యమైన విగ్రహములు (బొమ్మలు) ను సేవించు వాడు. తన చేతియందలి అన్నపుముద్దను వదిలి మోచేతిని నాకువాడగును (ధర్మసోపనిషత్ 4:58) చిత్తుమందు అంతర్లతములైన మలినగుణములు కేవలము తీర్థస్నానము చేత తొలగినరవు. (ధర్మసోపనిషత్) స్నానము, సంఖ్య, తీర్థయాత్రలు, దానధర్మములు వలన పాపము పోదు, మోక్షము రాదు (మైత్రేయోపనిషత్). సమస్త పాపముల నుండి మానవుడు విముక్తుడగుటకు, యజ్ఞమే తరుణోపాయం, యజ్ఞముచే పాపములు నశించబడును (భగవద్గీత 3వ అధ్యాయము). లోకమునకు యజ్ఞమే ముఖ్యాధారం (ఋగ్వేదం 4:30). యజ్ఞమే రక్షించుచున్నది. దాని యొక్క ఛాయయే జరవబడుచున్నది (తాండీయ మహాబ్రహ్మణం)

శ్లో|| ప్రణాపతిర్థే వేభ్య ఆత్మానాం యజ్ఞంకృత్యా ప్రాయచ్ఛత్ (సామవేదం)

భా|| ప్రణాపతి తనను తాను యజ్ఞముగా అర్పించుకొని ప్రాయశ్చిత్తము నెరవేర్చెను.

ఈ యజ్ఞమునకు ఛాయగా బైబిలు గ్రంథమునందు ఈవిధముగా ఉన్నది. లేఖనముల ప్రకారము “క్రీస్తు మన పాపముల నిమిత్తం మృతిపొందెను. సమాధిచేయబడెను. లేఖనముల ప్రకారము మూడవ దినమున లేపబడెను” (1 కొరింథీ 15:3,4) తైత్తియారణ్యకములో ప్రపంచ సృష్టికర్త పురుషరూపమున తనను తాను బలిగా అర్పించుకొనుటయే ఈ యాగము రహస్యము అని, శతపద బ్రహ్మణములో భూతకోటి క్షేమమునకు గాను సృష్టికర్త తాను బలి పశువు అవ్వవలెను అని వ్రాయబడియున్నది.

శ్లో|| సర్వపాప పరిహారో రక్త ప్రోక్షణమవశ్యం తద్ రక్తం పరమాత్మేన పుణ్యదాన బలియాగం (సామవేదం)

భా|| సమస్త పాపములు పరిహరింపబడుటకు రక్తము అవసరము, ఆ రక్తము పరమాత్ముడు తనను తానే బలిగా అర్పించుకొనుట వలనెనది.

ఆ పరమాత్ముడు పుణ్యదాన బలియాగము ఎలా జరగాలో ఆ పద్ధతికి సమానంగా ఆజామేధం అనే యజ్ఞం ఋగ్వేదము (బృహదారణ్యకోపనిషత్, ఐతరేయ బ్రహ్మణము మరియు శతపదబ్రహ్మణం) లో క్రింది విధంగా ఉన్నది. మచ్చలేని మేక కావలయును. దాని తలకు బలుసుకంప చుట్టి దానిని ఒక స్తంభమునకు కట్టి నాలుగు కాళ్ళలో రక్తము కారునట్లు మేకులు కొట్టవలయును. మేకపై కప్పిన వస్త్రాన్ని నలుగురు రుత్వికులు పంచుకొనవలయును. ఆ మేక ఎముకలలో ఒకటియైనను విరగకుండా దానిని గాయపరచి రక్తమంతా ఓడ్చాలి. ఆ మేక దప్పిగొనినప్పుడు సోమరసం ఇచ్చి అది చనిపోయిన తర్వాత తిరిగి ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయవలెను. ఇటువంటి యజ్ఞము ఏనాటికైనా జరుగుతుందని అప్పడే సర్వమానవ పాపములు పరిహారం అవుతాయని ఆర్యఋషులు ప్రవచించారు.

అంతలో భూమండలానికి నడిబొడ్డు అయిన పాలస్తీనా దేశంలో ఒక అవతార పురుషుడు కన్యక గర్భాన జన్మించి “పాపములు క్షమించడానికి నాకు అధికారం కలదు. అనేకుల విమోచన కొరకు నా ప్రాణం అర్పించడానికి వచ్చాను”. అని ఉపదేశం చేసిన ఆ మహాపురుషుని ఆజామేధంలో మేక వలె తలమీద ముండ్ల మకుటం, కాళ్ళు చేతులలో మేకులతో, సిలువ మీద వ్రేలాడతీసి, ఆయనకు కట్టిన వస్త్రములు పంచుకొని ప్రక్కలో బల్లెపుపోటుతో రక్తమంతా ఓడ్చి దావం గొనినపుడు చేదు చిరక ఇచ్చి ఆయన చనిపోయినాడని నిర్ధారించి సమాధి చేసినారు. ఆయనే మూడవ దినమున తిరిగి లేచిన అవతార పురుషుడైన “యేసుక్రీస్తు”

“నరకాత్ త్రాయిత ఇతి పుత్రః” అనగా నరకము నుండి తప్పించు వాడు పుత్రుడు. “కుట్టితాన్ మరయతి ఇతికుమారః” అనగా దుర్గుణములను చంపువాడు కుమారుడు.

ఈశ్ మూర్తి ప్రొప్ప నిత్య శుద్ధ శివాకాల - ఈశ్ మనీషా ఇత్తికృమాం నామ ప్రతిష్ఠాతం. అనగా నిత్యుడు, పవిత్రుడు, దయా మూర్తి మరియు ముక్తి ప్రదాతయగు దేవుని స్వరూపము కలవాడు ప్రత్యక్ష పరచబడినవాడు. అతని పేరే “యేసుక్రీస్తు” (భవిష్య పురాణం - భరత ఖండం ప్రతిసర్గ్ : 31 వ వచనం). సకలమైన అంధకారానికి అతీతమై, సూర్యకాంతితో వెలిగే ఆ మహాపురుషుని నేను దర్శనము చేసుకున్నాను. ఆయనను ప్రత్యక్షము చేసుకోవడము వలన మాత్రమే మానవుడు మరణము (నరకము) నుండి తప్పించుకోగలడు. నరకము నుండి విడుదల పొందుటకు ఆయన తప్ప మరొక మార్గం లేదు (శ్రేతాశ్శతరోపనిషత్తు 3 : 8). ఈ పురుషుడు నిజముగా మహా ప్రభువు, నియమించబడిన వాడు. ఆయనే శాశ్వతమైన వెలుగు పరిశుద్ధమైన మోక్షము అందుకునేటట్లు చేయుటకు గాను, ఆయన అందరి మనసులను త్రిప్పతాడు (శ్రేతాశ్శతరోపనిషత్తు 3 : 12).

శ్లో|| అపుత్రస్యగతిర్నాస్తి స్వర్గోనైతి వచనైవచః (బృహదారణ్యకోపనిషత్)

భా|| కుమారుడు లేనిచో గతిలేదు, స్వర్గము కూడా లేదు. ‘కు’ అనగా పాపము ‘మూ’ అనగా హరించువాడు.

కావున దేవుని కుమారుడు అను పాపహోతుడు తన్ను తానుగా బలి యాగమైనచో పాపములు పరిహరింపబడును. అట్టి యజ్ఞమే “మోక్షసూక్ష్మము”. అంతము లేనివాడు, సముద్రములపై నున్న వాడును, పాపములేనివాడును, వర్ణంప శక్యము కానివాడును, సుగుణ సంపన్నుడును, యువకుడునగు ఆ కుమారుని స్తుతించు (అధర్వణ వేదం 6 : 1-2) . క్రీస్తుకు కొన్ని వందల సంవత్సరముల పూర్వమే ప్రపంచ ప్రసిద్ధి చెందిన ప్రాచీన మత గ్రంథములలో క్రీస్తు కోసం క్రింది విధంగా లేఖనములన్నవి.

1. భారతదేశ ఆర్యఋషుల ప్రవచనములు (క్రీ.పూ. 1500-1000 సం॥ల మధ్య)
 - శ్లో|| “అజాయమానో బవమథా విజాయతే తస్య యోగింపలి జావన్తి భీరాః (తైత్తిరియోపనిషత్)
 - భా|| జన్మించని ప్రణాపతి జన్మిస్తాడు. దాని కారణం బుద్ధిమంతులు తెలుసుకొనవలెను.
 - శ్లో|| “హేతోరాది ఫలం ఏషామతీరేతు ఫలస్యచః తథా జన్మ భవిష్యేషా పుత్రాజన్మ పిత్రస్యధః (ఋ॥ మండకోపనిషత్)
 - భా|| పరలోకమందున్న తండ్రి (సృష్టికర్తయైన దేవుడే) భూలోకములో పుత్ర రూపమున మానవునిగా జన్మించును.
 - శ్లో|| “ఆత్మవై పుత్రనామాసి” : (బృహదారణ్యకోపనిషత్)
 - భా|| దేవుని ఆత్మయే భూలోకంలో పుత్రునిగా జన్మించును .
 - శ్లో|| “లివస్మ్యో గోషారం మహాకౌత్సాదభిన - కుర్వంతి హవ్యాయానా పర్వతాసీన్॥ (సామవేదము)
 - భా|| అవతరించబోవువాడు కన్యక గర్భము నందు జన్మించును.

- శ్లో॥ “ఈశ పుత్రంచ మాంవిద్ధి - కుమారి గర్భసంభవం - మ్యేచ్ఛ ధర్మస్య వక్షారం మనీషా హం సమాగతః (తాండియ బ్రాహ్మణం)
 భా॥ దేవుని కుమారుడు కన్యక గర్భమున జన్మించి పాపులను నీతివంతులుగా చేయుటకు ప్రవక్తగాను, మెస్సీయగాను వచ్చును.
 శ్లో॥ “ప్రజాపతిశ్చరతి గర్భోత్సవేన ప్రతిజాయతే తుచ్ఛం వ్రాణ ప్రజాస్థి మాబలిం హరంతేయః ప్రాణై ప్రతిస్థతిః” (ఋగ్వేదము)
 భా॥ ప్రజాపతియైన దేవుడు స్త్రీగర్భమున జన్మించి వ్రాణ ప్రతిష్ఠచేయబడిన వాడై మరణము నుండి తిరిగిలేచి పునరుత్థానుడు కావలెను. ఋగ్వేదము నందలి 10వ మండలములో ఉన్న పురుష సూక్తంలో “విశ్వమానవాళ విమోచన కొరకు ప్రజాపతి పురుష రూపములో ఈ భూమి పై జన్మించి అపరాధిగా తీర్చబడి బలిపశువుగా అర్చణ అవ్వవలెను అవ్వడే మానవాళికి రక్షణ” అని వ్రాయబడిఉన్నది.
 2. పారశీక మత ప్రవక్త ఆయన జోరాష్టర్ (క్రీ.పూ. 660సం॥) “స్వప్తికర్త భూమిపై అవతరించగా ఒక కొత్త తేజో సక్షత్రం ఆకాశమున కన్పిస్తుంది” అని ప్రవచించెను. (జెండ్ అవెస్టా)
 3. చైనా తత్వవేత్త అయిన కన్ఫ్యూషియస్ (క్రీ.పూ. 550 సం॥) “మనకు వశ్చిమాన ఉన్న పాలిస్తీనాలో పరిశుద్ధుడు పుట్టినాయున్నాడని” ప్రవచించెను.
 4. గౌతమ బుద్ధుడు (క్రీ.పూ. 500 సం॥) “బదు వందల సం॥ల తర్వాత మెతయా అను దివ్య పురుషుడు భూమధ్య పురమున అవతరిస్తాడని” ప్రవచించెను. (భిగానికాయా)
 5. గ్రీకు తత్వవేత్త ప్లేటో (క్రీ.పూ. 429-347 సం॥) “పరమాత్ముడు ధరలో అవతరించి పరలోకమునకు నరులు చేరేమార్గాన్ని ప్రభోధిస్తేనే గాని ముక్తి మార్గం లేదు” అని ప్రవచించెను.

పై ప్రవచనాల నెరవేర్చు కొరకు ప్రాచీన కాల వివిధ దేశ ఋషులు ఎదురుచూస్తూనే ఉన్నారు. అలా కొన్ని వందల సం॥ల తర్వాత గాబ్రియేలను దేవదూత కన్య మరియతో “దయాప్రాప్తరాల నీకు శుభము ప్రభువు నీకు తోడేయున్నాడని, భయపడకుము దేవుని వలన నీవు కృప పొందితివి. ఇదిగో సర్వోన్నతుని శక్తి నీన్ను కమ్ముకొనెను. నీవు గర్భం ధరించి కుమారుని కని ఆయనకు “యేసు” అను పేరు పెట్టుదువు. ఆ శిశువు పరిశుద్ధుడై దేవుని కుమారుడు అనబడును” (బైబిలు - లూకా 1:28-32) (దివ్య ఖురాన్, మర్కమ్ 18-21 ఆయత్, అత్ తస్మామ్ 12 ఆయత్) అని చెప్పెను.

ఆ ప్రకారము కన్య మరియ కుమారుని కన్యతర్వాత తూర్పుదేశపు జ్ఞానులు సక్షత్రము ద్వారా రక్షకుడైన కుమారుడు జన్మించాడని తెలుసుకొని పాలిస్తీనా దేశపు బెత్లెహేము గ్రామములో కన్య మరియ గర్భమున జన్మించిన యేసును కనుగొని ఆయనను పూజించిరి (మత్తయి 2:1-12). యేసు బాప్తీస్మము పొందిన వెంటనే “ఇదిగో ఈయనే నా ప్రియ కుమారుడు ఈయన యందు నేనానందించుచున్నానని” యొక శబ్దము ఆకాశము నుండి కల్గెను (మత్తయి 3:17). అంతేగాక దివ్య ఖురాన్లో ఆలీ ఇప్రూస్ సురా 45-48 ఆయత్లలో యేసుని దేవుని వచనంగాను, నిసాసురా 171 వ ఆయత్లో దేవుని ఆత్మగాను ప్రస్తావించి, క్రీస్తు దేవుని దాసుడు, ధైవ సందేశ హారుడు, పవిత్రమైన కన్యమేరి గర్భాన పుట్టిన దైవాత్మ స్వరూపుడు (రూహుల్లాహ్) ధైవ ప్రవచన మూర్తి (కలిమతుల్లాహ్) అని ఉంది. ఆలీ ఇప్రూస్ సుర 55 ఆయత్లో “ఓయేసు నేనున్న స్థానములో నీ ఉండు లాగున నీన్ను వెచ్చిస్తాను” అని దేవుడు చెప్పెను.

సర్వమానవ పాపముల పరిహారము కొరకు ప్రాచీన ఋషులు ప్రవచించినరీతిగా జన్మించిన ప్రవచన పురుషుడైన యేసుక్రీస్తు నాయందు విశ్వాసముంచు ప్రతివాడు చీకటిలో నిలిచి ఉండకుండునట్లు నేను ఈ లోకమునకు వెలుగుగా వచ్చియున్నాను (యోహాను 12:46). నేనే మార్గమును, సత్యమును, జీవమును నా ద్వారానే తప్ప ఎవడును తండ్రి యొద్దకు రాడు. (యోహాను 14:6). పాపములను క్షమించుటకు భూమి మీద మనుష్యకుమారునికి అధికారం కలదు (మత్తయి 9:6). అనేకులకు ప్రతిగా విమోచన క్రయధనముగా నా వ్రాణమును అర్పించటానికి వచ్చెను (మత్తయి 20:28). నేను ఈ లోకమునకు వెలుగును నన్ను వెంబడించువాడు చీకటిలో నడువక జీవపు వెలుగు కల్గి ఉంటారని (యోహాను 8:12). బోధించి ఆయన తనకు తానుగా ప్రవచనముల ప్రకారము సిలువ బలియజ్ఞమునకు సిద్ధపడి మన పాపముల నిమిత్తం తన రక్తమును సిలువలో చిందించి మనకు పాపవిమోచన కలుగచేసెను. ఎన్నో మతాలను కల్గిఉన్న మన భారతదేశములో మహాపురుషులు, అవతారమూర్తులు అనబడిన వారెందరో పుట్టారు. వాళ్ళందరి చరిత్ర వారి జీవితకాలము ముగిసిన తర్వాతనే వ్రాయబడినది. కాని పైన పేర్కొనబడిన ప్రవచనాల ప్రకారము జన్మించి సర్వమత అంగీకారమైనట్టియు ఆ బలియాగం ద్వారా మానవాళి పాపపరిహారాం తనసొంత రక్తమును చిందించిన పరిశుద్ధుడు ఎవరును లేరు.

రామకృష్ణపరమహంసకు ప్రత్యక్షమైన యేసుప్రభువు : శంభుచరణ్ మాలిక్ అనే వ్యక్తి రామకృష్ణులకు బైబిలు చదివి విసిపించేవారు. తదుపరి యదు మాలిక్ ఉద్ధాన గృహములో యేసుక్రీస్తు జీవిత చరిత్ర గురించి ఆయన చింతన చేస్తూ ఉండెడివారు. ఆ సమయములో ఒక దివ్య కాంతిపుంజం వచ్చి తన హృదయములో ప్రవేశించినది. ఫలితంగా తన దేవతామూర్తుల పట్ల ఆయనకున్న భక్తి ప్రేమలు అదృశ్యమైవాటి స్థానే క్రీస్తుపట్ల భక్తి విశ్వాసాలు ఏర్పడినవి. ఈ రీతిని మూడు రోజుల పాటు ఆ భావ తరంగాలు ఆయన మనసుపై ఆధిపత్యం చలాయించాయి. చివరకు మూడవ రోజు అంతర్వాణి ద్వారా “దుఃఖ యాతనల నుండి జీవులను ఉద్ధరించడానికి ఎవరు తన హృదయ రక్తాన్ని సమర్పించారో ఆ మహా ప్రేమికుడే క్రీస్తు” అనే పలుకు విన్నారు. (శ్రీ రామకృష్ణ చరితామృతం పేజి 115)

యేసు ప్రభువును గూర్చి వివేకానందుని అభిప్రాయం : “నేను కూడా పాలిస్తీనాలో క్రీస్తుతో కలిసి జీవించి ఉంటే ఆయన పాదాలను కన్నీటితో కాదు నా హృదయరుధిరముతో కడిగి ఉండేవాణ్ణి” (స్వామి వివేకానంద జీవిత చరిత్ర (Vol. 2 పేజి 17) . “బ్రహ్మను తెలుసుకోలేం పరమ పితను మనం తెలుసుకోజాలం, పరమ పుత్రుణ్ణి మాత్రమే తెలుసుకోగలం. మానవ రూపములో క్రీస్తు మూలంగా మాత్రమే బ్రహ్మను కాంచగలం” (స్వామి వివేకానంద - ప్రబోధరత్నాకరం మొదటి పేజి).

యేసు ప్రభువును గూర్చి గాంధీజి అభిప్రాయం : “యేసుక్రీస్తు నా హృదయములో జోరబడి వసిస్తున్నారు, ఆయన ప్రభావం నా జీవితంలో చాలా కనిపిస్తుంది. యేసు క్రీస్తు మహా ప్రవక్త అని అనేక సార్లు చెప్పెనుపర్వతము పైన యేసుప్రభువు చేసిన ఉపన్యాసము సుస్పష్టముగా హత్తుకు పోయేటట్లు వుంటుంది. యేసుక్రీస్తు శ్యాగధర్మాన్ని అశ్వర్థ్యం గొలిపే భాషలో ప్రబోధిస్తాడు. ఈ ప్రబోధం నాకు అపారమైన ఆనందమును కలుగజేస్తుంది - గాంధీ దర్శనము-సంకలనము, (అనువాదము : శ్రీ ఉప్పటూరి వెంకట సుబ్బారావు).

పురాతన క్రైస్తవేతర చరిత్ర కారుల అభిప్రాయము : జోసెఫ్ (యూద చరిత్రకారుడు), లూసియస్ (గ్రీకు చరిత్ర కారుడు), టాసిటస్ (రోమా చరిత్రకారుడు) మరియు ప్లెయోస్ (రోమా గవర్నర్) మొదలైన ప్రముఖులు ఏనుసు గూర్చి అనేక వివరములు ఆయా కాలములలో (క్రీ.శ. 52-112) ఆయనను చూచిన వ్యక్తుల ద్వారాను మరియు టాల్మిడ్ వ్రాత ప్రతుల ద్వారా అనేక విషయములు సేకరించి ఏనుసు ఎన్నో అద్భుతములు, ఆశ్చర్యకార్యాలు చేసిన శక్తి వంతమైన గౌరవించ తగిన భోధకుడు అని గుర్తించారు. ఆయన ఖాని అని తెలుసుకొన్నారు. ఏను సిలువ మరణం పస్కాపండగలో పాంతుపిలాతు ఆధ్వర్యంలో జరిగినదని చెప్పి, ఆయన మరణమును జయించి పునరుత్థానము జరిగినందున ఈ ప్రాంత ప్రజలు ఏనుసు క్రీస్తు (అభిషిక్తుడు) గాను, మెస్సయ్య (రక్షకుడు) గాను నమ్ముచున్నారు. క్రైస్తవులు ఏనుసు దేవునిగా ఆరాధించుట గుర్తించాము.

హదీసులలో యేసు రెండవ రాకడను గూర్చి

నా (మహ్మద్ ప్రవక్త) ఆత్మ ఎవరి చేతిలో ఉండో, ఆ దేవుని పేరట చెప్ప చున్నాను. మరియు కుమారుడైన యేసు నీతి మంతుడైన న్యాయాధిపతిగా మీ మధ్యకు దిగి వస్తారు (Ibid-Hadith No.1018). దేవుడు నా (మహ్మద్ ప్రవక్త) ఆయుష్షును పాడిగిస్తే యేసు తిరిగి వచ్చినపుడు ఆయనను కలసుకోవాలని నిరీక్షిస్తున్నాను. ఒక వేళ మరణము నన్ను తీసుకొని పోతే, ఆయనను కలసు కొనిన వాళ్ళలో మీలో ఎవరున్ననూ యేసుకు నా నమస్కారములు తెలియచేయండి (Al Hendy, Kanzol Ummal Vol. 17: 1034). రెండవ సారి యేసు వచ్చినపుడు - సాతానుడు యేసుని చూడగానే - అగ్ని దగ్గర మైనము కలిగి పోవునట్లు సాతానుడు కలిగి పోతాడు (Al Hendy Vol 18 - Hadith No. 812).

బైబిలును ధృవీకరించిన ఖురాన్

గ్రంథ ప్రజలారా! (యూదులు మరియు క్రైస్తవులు) మేము ఇప్పడు అవతరింప చేసిన గ్రంథాన్ని విశ్వసించండి. అది మీ వద్ద పూర్వం నుండి ఉన్న గ్రంథాన్ని (బైబిల్) ధృవపరుస్తుంది, సమర్థిస్తుంది (సుర : 4-47, 2-42, 89, 92, 97). ప్రవక్త గ్రంథ ప్రజలతో (యూదులు, క్రైస్తవులు) వాదించకు, వారితో ఇలా అను "మేము మా వద్దకు పంపబడిన దానిని విశ్వసించాము, మీ వద్దకు పంపబడిన దానిని విశ్వసించాము. మా దేవుడూ, మీ దేవుడూ ఒక్కడే! మేము ఆయనకే విధేయులం" (సుర : 29-46). ఖురాన్ ముసుపు అవతరించిన గ్రంథాలను ధృవపరుస్తుంది. దీనికి పూర్వం ఆయన మానవులకు ఋజుమార్గం చూపటానికి, తారతమ్య, ఇన్జీలు గ్రంథాలను (పాత మరియు క్రొత్త నిబంధనలు), ఇంకా సత్యాసత్యాలను వేరుచేసి చూపే గీటరాయిని అవతరింపచేసాడు (సుర : 3-3, 4-136, 17-2).

మన పాపములు మనము ఒప్పుకొనిన యెడల ఆయన నమ్మదగిన వాడును. నీతి మంతుడును కనుక ఆయన మన పాపములను క్షమించి సమస్త దుర్లీతి నుండి మనలను పవిత్రులుగా చేయును (1 యోహాను 1:9). దేవుడు మనకు నిత్య జీవం దయచేసెను. ఈ జీవం ఆయన కుమారుని యందు ఉన్నది. దేవుని కుమారుని అంగీకరించువాడు జీవము కలవాడు (1 యోహాను 5:11). కాబట్టి విశ్వాసము మూలముగా మనము నీతి మంతులుగా తీర్చబడి మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు ద్వారా దేవునితో సమాధానం కల్గి యుండుము (రోమా 5:1) మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు కృప మీకు తోడ్చెయుండును గాక! (రోమా 16:24)

విగ్రహారాధనపై ప్రముఖుల అభిప్రాయాలు : అజ్ఞానికి గుడిలో దేవుడు ఉంటాడు. జ్ఞానికి విశ్వమంతా వ్యాపించి ఉంటాడు (సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణ). విగ్రహారాధన ఎంతో హాస్యాస్పదమైనది, వ్యర్థమైనది, నాడు ఒక వర్ణమునకు గల వినాశకరమైన జ్ఞానం ద్వారా ఏర్పడినది (గౌతమబుద్ధుడు). వారు వ్రాసిన పుస్తకములలో యితరుల భావ స్వాతంత్ర్యాన్ని హరించి శూద్రులకు ఏ హక్కులు లేకుండా చేశారు (స్వామి వివేకానంద). విగ్రహారాధన వలన ఒక్క మతాచార్యులకు తప్ప వేరెవరికి ఏవిధమైన లాభం లేదు (కందుకూరి వీరేశలింగం). గౌతమ బుద్ధునిని బొద్దులు, మహామద ప్రవక్తను మహమ్మదీయులు, క్రీస్తు యేసును క్రైస్తవులు అనుసరించుచుండగా మరి హిందువులు ఎవరిని ఆరాధించాలి? వారి మత గ్రంథములు అనేకములు అవి ఒకదానితో మరొకటి విభేదించుచున్నవి. వాటిలో ఏది ప్రామాణికం (బి.ఆర్. అంబేద్కర్). మనిషి చేసిన రాయి, రప్పకి మహిమ కలదని సాగి మ్రొక్కుతూ మనుష్యులను రాయి రప్పలకన్నా కనిష్టంగా చూస్తావేల? (మహాకవి గురజాడ). క్రైస్తవులకు బైబిలు, మహమ్మదీయులకు ఖురాన్ లాగ హిందువులకు ఒకే మత గ్రంథము లేదు. శూద్రులకు అసలు మతమంటే ఏదో తెలియదు. అజ్ఞానంలో ఉన్న వీరు రాతి విగ్రహాలను నమ్మి పూజిస్తున్నారు. మానవ సంబంధాలు కుల, మత దేశానికి అతీతంగా ఉండాలి. మానవులు అంతా ఒకే దేవుని పూజిస్తూ ఐకమత్యంగా ఉండాలి (మహాత్మా జోతిరావు పూలే). కొండరాళ్ళు తీసుకువచ్చి వాటికి ముక్కు, మొహం, కాళ్ళు, చేతులు చెక్కి ఆ రాతి విగ్రహాలే దేవుళ్ళు అని పడి, పడి మ్రొక్కే మూర్ఖ శిఖామణులను ఏమనాలి? (యోగి వేమన). బ్రహ్మ పురాణంలో బ్రహ్మచేతను, విష్ణుపురాణంలో విష్ణుచేతను, శివ పురాణంలో శివుని చేతను దేవి పురాణంలో దేవి చేతను సృష్టిని సృజించినట్లు రాసియున్నారు. జగత్ యొక్క సృష్టికి, స్థితికి, లయకు కర్తయైన వాడు ఎట్లు పుట్టును? పుట్టినవారు సృష్టికర్త ఎట్లు కాగలడు? పరస్పర విరుద్ధమైన వ్యత్యాసములు పురాణములలో కలవు. కావున పురాణ గ్రంథములు ప్రామాణికమైన దైవోక్తులు కావు (మహర్షి దయానంద సరస్వతి). భారత ఆర్యుల కాలంలో వారు జరిపిన దండయాత్రలు, వారిలో వారికి జరిగిన యుద్ధాల్ని గూర్చి రామాయణం, భారతం వివరిస్తాయి. ఇవి నిజంగా జరిగాయని నేనెప్పుడూ (నేవ్రహ్మ) వాటికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వలేదు. వాటిలో ఉన్న మంత్రాలు, మహిమల్ని గూర్చి విమర్శించాను కూడా, ఉపహించి కల్పించి రాసిన అరేబియన్ నైట్స్ లేక పంచతంత్రలాంటి కథలవి (జవహర్ లాల్ నెవ్రహ్మ - డిసెంకవరీ ఆఫ్ ఇండియా పేజి. 75,76) . నేడు మనమే రాముని గుణగానము చేయవలసి యున్నచో ఆ రాముడు వాల్మీకి యొక్క రాముడు కాడు, (తులసీదాసు రచించిన) తులసీ రామాయణములోని రాముడు కాదు..... నేను చెప్పచున్న రాముడు-దశరథ పుత్రుడును, సీతాపతియునగు రాముడు కాదు, నా రాముడు దేహదారి కాదు. మేము దేహదారియగు రాముని పూజించుట లేదు. మేము నిరంజనుడును, నిరాకరుడునునగు రాముని (సర్వేశ్వరుని) పూజించుచున్నాము (మహాత్మా గాంధీ - 1930 వ సం॥ అక్టోబర్ నెల నవజీవన్ పత్రిక). పారం పర్యాచారాలు, విగ్రహారాధన మొదలైనవి మన సనాతన ధర్మం, సంస్కృతికి ప్రతీకలని చాట్ వారు, భారత ప్రజలు 6 జాతులు, 9 ఉపజాతులు, 5 భాషా కుటుంబాల కలయిక వలన రూపుదిద్దబడినవారు అని గమనించాలి. అర్యయజ్ఞం, అనార్య (ద్రవిడ) విగ్రహారాధన మిళితమై నిగమ, ఆగమ ఆచారాలు ఏర్పడినవి. ఎంత చెప్పకున్నా ఇది మాధర్మం అని ప్రామాణికంగా చెప్పేవారు లేరు. పీఠాధిపతులు, ఆచార్యుల బోధనలు, పరస్పరం విరుద్ధంగానే ఉంటాయి. వేద ప్రామాణ్యాన్ని అంగీకరించని గౌతమ బుద్ధుని, వేదమే శిరోధార్యంగా ఉన్న హైందవ ఆచారములలో భాగమైన అవతారములలో ఒక అవతారంగా చేశారు.

నేటి తీర్మానమే నీ ఆత్మయొక్క నిత్యత్వాన్ని నిర్ణయిస్తుంది నుమా!

సంకలనము : నట్టెళ్ల నత్తనారాయణ రెడ్డి